

Дата прийняття:	09/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	09/07/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF KOSTYUCHENKO v. RUSSIA</u> <i>(Application no. 6991/07)</i>
Зміст:	Заявниця обіймала посаду судді господарського суду. У січні 2006 року їй повідомили, що голова Господарського суду Самарської області Н. подав скаргу до кваліфікаційної колегії суддів стосовно її роботи. Вона отримала копію скарги, на яку надала заперечення. Скаржник

вказував на упереджене ставлення заявниці при розгляді справи, пов'язаної з ЗАТ «Тольяттіазот»; в іншому випадку заявниця зупинила провадження до подачі стороною документів, що підтверджують повноваження під час розгляду справи, а потім продовжила розгляд справи, хоча відповідні документальні підтвердження повноважень сторони у справі не отримала; в іншій справі заявниця висловила свою думку по суті справи, яка потім була оскаржена, і справу було перерозподілено; окрім іншого, скаржник вказував на великий відсоток скасованих рішень судді після їх перегляду в апеляційному порядку.

1 лютого 2006 року відбулося засідання регіональної кваліфікаційної колегії суддів Самарської області. Заявниця не була на ньому присутня через погане самопочуття.

Зі змісту протоколу засідання колегії вбачається, що у прокуратури були записи телефонних розмов осіб, які підозрюються у вчиненні злочинів. Прослуховування таких записів привело і до заявниці, яка постановляла незаконні рішення на їхню користь.

Наступне слухання було проведено 1 березня 2006 року. На засіданні були присутні 19 членів колегії. Головуючий зачитав заяву про дисциплінарне провадження та послався на протокол попереднього засідання й інші матеріали. Заявниця надала свої аргументи проти скарги.

Як зазначено у протоколі засідання колегії, заявниця висловила, що до незаконності прослуховування її телефонних розмов. Потім її попросили залишити кімнату засідань, і вона погодилась. Далі колегія заслухала голову Господарського суду Самарської області Н. Колегія також заслухала федерального інспектора, який виконує обов'язки голови Самарського обласного суду, голову судової ради та заступника голови обласного судового департаменту.

Того ж дня колегія звільнила заявницю з посади судді господарського суду, підтвердивши фактичні висновки та підстави, наведені головою Господарського суду Самарської області у своїй заяві.

Заявниці було роз'яснено про її право на оскарження рішення колегії. Посилаючись на статтю 27 Цивільного процесуального кодексу Російської Федерації, заявниця просила роз'яснити судовий порядок подання заяви про перегляд, який, на її думку, має бути розглянуто Верховним Судом Російської Федерації.

Стверджується, що представник обласної ради відповів, що вона може звернутися до Самарського обласного суду.

З метою дотримання десятиденного строку для оскарження та до отримання копії рішення колегії заявниця звернулася до Самарського обласного суду щодо надання роз'яснень.

Після цього суддя обласного суду повідомив їй, що саме Верховний Суд

	<p>РФ має юрисдикцію у цій справі. Проте заявниця не відкликала свою заяву, вважаючи, що Верховний Суд не розглядатиме її, оскільки термін оскарження рішення колегії минув. Крім того, вона очікувала, що обласний суд у будь-якому випадку направить заяву на розгляд Верховного Суду, як того вимагає цивільне процесуальне законодавство.</p> <p>У невстановлену дату заявниця отримала копію рішення колегії, в якому зазначено, що воно може бути переглянуто Верховним Судом РФ.</p> <p>Незважаючи на таке застереження, справу розглянув обласний суд, який 28 квітня 2006 року залишив рішення колегії в силі.</p> <p>19 липня 2006 року Верховний Суд Російської Федерації залишив без змін вищевказане рішення, оскільки вважав, що обласний суд діяв законно як суд першої інстанції «відповідно до Закону про судові органи та судової практики».</p> <p>Заявниця вимагала перегляду вищевказаних рішень у судовому порядку. 20 березня 2007 року суддя Верховного Суду відхилив її заяву, враховуючи, зокрема, що заявницю було законно видалено із кімнати засідань колегії.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) щодо вимоги неупередженості.